Легенда

Коли Господь творив світ, то подбав і про те, щоб на ньому були пташки. Кожному пташкові дав ніжки, щоб ходив, крила, щоб літав, дзьобика, щоб їв, і горлянку, щоб співав. А тоді покликав ангелика, дав йому кошик з порожніми черепашками, до кожної налив іншої фарби і сказав:

— Помалюй їм пір’я!

От і став ангелик малювати пташків.

Перший підійшов до ангелика голуб. Ангелик помалював йому шийку на біло, а крила на попелясто. Канарик став жовтий, мов цитрина, горобчик сірий з темними смужками, синиця — синя з темним фартухом на грудях. І так ангелик розмалював пташків, кожного по-різному.

Ще тільки один щиглик залишився не помальований, бо стояв позаду інших і не міг протиснутись наперед. Коли ж і він урешті опинився перед ангеликом, той сказав стурбовано:

— Ой, у мене вже не стало фарб! Усі черепашки порожні...

Заплакав сердешний щиглик, що не буде мати такої гарної кольорової одежі, як його побратими. Але добрий ангелик заспокоїв його.

— Не журись! У кожній черепашці ще залишилася дрібка фарби. Я виберу їх дочиста пензликом і помалюю твоє пір’ячко.

І так ангелик помалював щиглика трішки на червоно, трішки на синьо, трішки на зелено, трішки на чорно узявши з кожної черепашки по останній краплині фарби. І став щиглик най строкатішим із усіх пташків. Він дужі гордився своїм різноперим одягом і за щебетав — подякував ангеликові за те що зробив його таким гарним.